

Postoji moć u okajnoj krvi Kristovoj

Kristova me ljubav potiče na to da posvjedočim kako sam se od rimokatoličkog svećeništva obratio Isusu Kristu i sada živim kao nanovo rođen čovjek. Punih dvadeset i pet godina kao rimokatolički svećenik savjesno sam se pridržavao obreda sustava koji me okruživao kao neka moćna neosvojiva tvrđava u kojoj vlada tama i ne mari se za Božju pisanu Riječ.

Gospodin me učio

Krstio sam mnogo dojenčadi, tako što sam ih polijevao vodom po glavi; tijekom javnih ophoda u čast i štovanje mrtvih "svetaca" nosio sam njihove drvene kipove, iako druga zapovijed koju je dao Bog strogo zabranjuje već i samu izradu rezanih likova. Svaki dan sam vodio misu, koju sam pogrešno smatrao ponavljanjem žrtve Isusa Krista na Golgoti. Vjerovao sam da se kruh i vino doslovice pretvaraju u Isusovo meso i krv. Oči su mi se otvorile tek kasnije, kad sam uz molitvu proučavao Isusove riječi zapisane u Bibliji. Gospodin me naučio da se žrtva dovršena na križu više ne može ponavljati i da Isus, kad je ustanovio Gospodnju večeru, kruh i vino nije doslovno pretvorio u svoje tijelo i krv.

Vrlo ozbiljno, postojano i iskreno iskao sam zagovor mrtvih "svetaca" i molio za mrtve u čistilištu, ne znajući da Biblija naučava: *Jer jedan je Bog, i jedan je posrednik između Boga i ljudi: čovjek Krist Isus* (1. Timoteju 2,5). Jedino je On umro namjesto onih koji vjeruju u Njega i u potpunosti isplatio otkupninu za grijeh. Budući da je to istina, jasno nam je zašto Biblija nigdje ne spominje neko mjesto čišćenja, to jest takozvano čistilište, gdje bi duše putem svojih muka i po molitvama živih prispjele do odrješenja. Kao pravi katolik, s velikom sam vjerom i uvjerenjem štovao relikvije i sakramente, kojima se pripisuje božanska moć u slučaju kad ih se upotrebljava za duhovne potrebe.

Samo Bog može opraštati grijeh

Kao svećenik slušao sam mnoge ispovijedi i davao ljudima odrješnje njihovih grijeha, a da nisam poznavao biblijski nauk da samo Bog može opraštati grijeh: Biblija govori: *Ako priznajemo svoje grijeh, vjeran je on i pravedan da nam oprost i naše grijeh i da nas očisti od svake nepravednosti* (1. Ivanova poslanica 1,9).

Taj nauk (doktrinu), kao i druge nauke i postupke, nisam držao i provodio samo zato što sam se rodio i odrastao u rimokatoličkom sustavu te bio izložen njegovim običajima, nego, prije svega, zato što mi nije preostalo ništa drugo čemu bih bio pokoran pa sam vjerovao u laž da "izvan (rimokatoličke) Crkve nema spasenja". Kao vrhovni autoritet važno nam je naučavanje Katoličke crkve utemeljeno na predaji, takozvano Učiteljstvo, ili Magisterij, a ne pisana Božja riječ, Biblija. Ona je bila zatvorena knjiga, pa i za one koji su trebali postati svećenicima.

Samo je kod Boga mir

Za rimokatoličkog sam se svećenika školovao u Rimu. Godine 1954. stekao sam naziv doktora teologije, a potom sam u Kanadi završio poslijediplomski studij iz ekonomije. U Indiji sam osam godina radio kao profesor ekonomije na BCM koledžu u Kottayamu. Idućih devet godina bio sam rektor Koledža Sv. Stjepana u Uzhavooru. To su bili visoki položaji, koji su mi donijeli ugled u društvu i osigurali materijalno blagostanje. No

tijekom dvadeset i pet godina svog svećeničkog života nisam imao nimalo duhovne radosti ili nutarnjeg mira – ni jedan jedini put kad sam obavljao različite obrede. U mojoj duši prevladavala je tama i osjećaj praznine, sve dok konačno nisam osjetio da je besmisleno krštavati dojenčad, slušati ispovijedi, klanjati se tijekom mise vinu i hostiji kao Kristovu tijelu ili obavljati bilo kakve druge obrede.

Nisam znao što mi je činiti. Stoga sam počeo pušiti, opijati se i prežderavati. Odlazio sam u kazalište te u tome i u drugim svjetovnim djelatnostima pokušavao naći sreću i mir. Ali ništa od toga nije mi moglo dati ono što je trebao moj duh. Bile su to mučne godine ispunjene nemiro. Ono što mi je trebalo bilo je pravo, vječno spasenje.

Riječ tvoja svjetlo je mojoj stazi

Nekako sam počeo obraćati pozornost na Bibliju. Neki od njezinih redaka osobito su mi govorili, jer je Gospodin rekao: *Nebo i zemlja će proći, ali riječi moje neće proći* (Marko 13,31). Zapazio sam da to proizlazi iz toga što je "sve Pismo od Boga nadahnuo i korisno za nauk, za uvjeravanje, za popravljavanje, za odgajanje u pravednosti: da čovjek Božji bude savršen, posve opremljen za svako dobro djelo" (2. Timoteju 3,16-17).

Zahvalan sam Bogu što je u moj život poslao nanovo rođene ljude koji su me upućivali i pomagali mi u mom proučavanju Biblije. Božja riječ postala je "nozi mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi" (Psalam 119,105). Postalo mi je jasno zašto sam duhovno i duševno bio tako iscijeden i prazan; jer: *Tko god prestupi Kristov nauku, on ima i Oca i Sina* (2. Ivanova 9). Iako sam bio vrlo religiozan, nisam bio ni u kakvoj vezi s Kristovim naukom. No tada su se otvorile moje oči za Njegovu poruku, onakvu kakava je objavljena u Bibliji; a ona je jedina "sila Božja za spasenje". Nisu me napuštale riječi iz Matejeva evanđelja 16,26: *Jer što koristi čovjeku ako sav svijet dobije, a izgubi vlastitu dušu? Ili, što će čovjek dati u zamjenu za svoju dušu?*

Putem Božje riječi došao sam do uvjerenja da je čovjeku, kako bi se od njega napravilo kršćanina, potrebno nešto više od krštenja, a ponajmanje krštenje dojenčadi. Dojenče ne može vjerovati, niti pak uvidjeti ili priznati svoje grijeh; ne može se ni pouzdati u Isusa Krista kao osobnog Spasitelja i prihvatiti ga. Ubrzo sam uvidio u čemu je moja duhovna potreba, jer sam Božjom riječju bio uvjeren u svoju grešnost i u Kristovu pravednost.

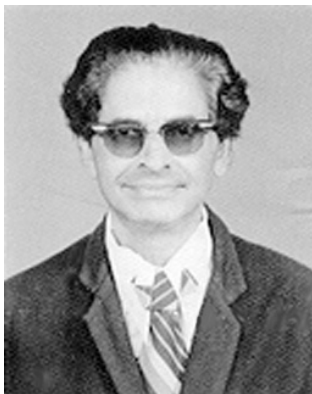
Novo stvorenje

Zahvaljujem Gospodinu što mi je dao smjelost i snagu da sve ostavim za sobom i pouzdam se u Isusa Krista kao svog osobnog Spasitelja i Gospodina. To se dogodilo 5. travnja 1980. godine. Nakon što sam po Njegovom Duhu rođen nanovo i kršten uranjanjem u vodu, Gospodin me ispunio božanskim mirom, srdačnom radošću i novim životnim smislom. Nutarnja praznina koja me tako dugo mučila, nestala je. Sada sam znao što to znači biti novo stvorenje. *Ono staro je prošlo, gle, sve je novo nastalo* (2. Korinćanima 5,17b).

No Sotona me nije zaboravio. Obilazio je uokolo kao ričući lav i poticao svoje pomoćnike da me progone putem tjelesnih napada, izdvajanja, prezira i lažnih optužaba, kako je to opisano u petom, devetom i trinaestom retku Psalama 69. No Bog je ostao moja utjeha i moja snaga. Nikada me nije napuštao ni zanemarivao. Njegove riječi u Psalmu 27,10 i Luki 6,22.23 jačale su moje uzdanje u Njega i davale mi spremnost, pa čak i radost.

Gospodin mi je podario suprugu vjernicu, koja je dvanaest godina bila časna sestra. Otada smo zajedno sve više živjeli po vjeri i služili Gospodinu. Mnogo sam putovao po Indiji i inozemstvu, kako bih propovijedao istinu o spasonosnoj snazi Isusa Krista i iznio svjedočanstvo o svojem obraćenju. Posjećivao sam mnoge obitelji i pojedince s nakanom da ih dovedem Gospodinu. To kako je Gospodin mene i moju obitelj vodio iz mjesta u mjesto kroz Indiju sve dok nam, na posljetku, 1987. godine nije omogućio da odemo u Ameriku, pravo je čudo.

Posredstvom doktora Barta Brewera iz "Mission to Catholics International" upoznali smo pastora Teda Duncana iz "Liberty Bap-

tist Church” u gradu San José, u Kaliforniji. Tim ljudima bit ću uvijek zahvalan za njihovu dobrotu i duhovnu pomoć. Uistinu su bili “dobri Samarijanci”. Supruzi i meni Bog je darovao dvoje djece, dječaka i djevojčicu. Živimo u gradu San José i pohađamo zajednicu “Liberty Baptist Church”.

Dragi čitatelju, gledaj na Isusa Krista. U Njegovoj krvi, koju je On prolio za naše pomirenje s Bogom, postoji moć koja može isprati tvoje grijeha, kao što je isprala i moje. Nitko ne može ograničiti djelovanje dragocjene Kristove krvi. Pouzdaj se samo u Njega da budeš opravdan “besplatno njegovom milošću, putem otkupljenja koje je u Kristu Isusu” (Rimljanima 3,24).

Simon Kottoor služi u svojoj mjesnoj crkvenoj zajednici u gradu San José, u Kaliforniji. U mnogim je zajednicama iznosio svoje svjedočanstvo i razjašnjavao biblijsku vjeru. Ima veliko srce za katolike koji tragaju za biblijskom vjerom.